

22 september 2011

Donderdagmorgen is Pauline, 'la petite soeur' van Henriette, al vroeger dan afgesproken bij de Kapucijnen. Ik geef haar zoals afgesproken de \$100 en zij vertrekt om aankopen te doen.

Vanavond komt Yves toe. Ik krijg rond 9u. een sms van hem: "Reeds treinpanne, cross my fingers, nieuws volgt." Dat ziet er dus niet goed uit.

Als Pauline weg is, bel ik Benjamin op, een neef van Henriette. Hij zal deze voormiddag onze chauffeur zijn.

Na ongeveer een uur komt hij langs. We rijden eerst naar Toyota. Dat de pomp juist geen \$110 zal kosten is een streep door de rekening. Merde! Er zal dus slechts \$90 van de \$200 overschieten! Ik wil niet teruggaan naar Memisa, één uurtje schooien (om ons eigen geld dan nog wel!) is me genoeg voor dit jaar. King probeert Pierre te bereiken want we hebben de juiste gegevens van die pomp én het bouwjaar en type van de 4x4 nodig. Pierre zegt dat hij het onmiddellijk zal nakijken en dan terugbellen. Wij wachten dan maar in de gekoelde ontvangstzaal van Toyota, en wachten, en wachten, we krijgen een cola, en wachten... King belt Pierre nog eens op die hem doodleuk meedeelt dat hij 'momenteel' niet aan die 4x4 kan. Zodra hij de informatie heeft, zal hij ons kontakteren. Bon! Benjamin zegt langs zijn neus weg: "Hij zegt eerst dat hij het zal nakijken en dan zegt hij dat hij 'momenteel' niet aan de 4x4 kan? Dat zal wel, die 4x4 is niet huis, hij is elders!" King beaamt. Die zwarten onder mekaar, ze kennen hun truckjes van de foor wel.

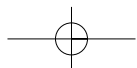
Als onze cola op is vertrekken we richting Victoire, een belangrijke kruispunt in een van de buitenwijken van Kinshasa. Daar willen we allerhande 'elektronisch spul' kopen en wie weet

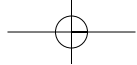
vinden we daar 24V-50W halogeenlampjes. Wat we vinden, zullen we kopen. Alles wat we aankopen testen we ter plaatse én we vragen een 'factuur' eer we betalen. Alles moet cash betaald worden. Voor morgen schiet er niet veel meer over van de \$200. Gelukkig heb ik wat dollars van mezelf bij. Die zal ik in Katak-Kombe niet nodig hebben. Ik zal dus de nodige gelden voorschieten en dan achteraf met Yves alles recupereren.

Van Victoire voert Benjamin mij naar de Kapucijnen. King neemt het 'openbaar vervoer', de blauw-gele sardienendozen, naar zijn vrouw Nicole en de kinderen. Morgen zullen we nog maar eens naar Toyota rijden om dan, hopelijk met de juiste gegevens, voor echt deze keer Pierre's pomp en de hydraulische olie voor de operatietafel aan te kopen.

We krijgen een telefoontje van Henriette met de melding dat Pauline ons wel kan/zal helpen met het verzenden van al ons 'marchandise' naar Tshumbe. Ze raadt ons aan om dat met Capfret te doen, een transproteur en Pauline heeft daar wat ervaring mee. Kort na haar telefoontje belt Pierre ons op om te melden dat we zeker niet met Capfret mogen werken. "Met Capfret heb je altijd miserie," meldt hij, "jullie moeten alles met CAA transproteren!" Bon, ik bel naar Ernest om hem hierover te informeren. "Jamaar," zegt Ernest, "alles is al bij Capfret op Ndolo." Ernest heeft alles dus al geregeld, een goed punt voor hem. Of Pierre al dan niet gelijk heeft, zullen we dus later zien maar laat ons hopen van niet.

Als ik om 15.30u. naar Hypolite bel om te vragen of ik mee kan naar de luchthaven is hij al onderweg. Dat is wel zéér vroeg om iemand op te halen die pas om 20.30u. toekomt. Waarom? Wel, vanaf 16u. is het verkeer naar buiten de stad

zo druk en zijn er zoveel opstoppingen dat je wel zo vroeg moet vertrekken om niet het risico te lopen te laat te komen.

Rond 19u. kreeg ik weer een sms van Yves: "Net in Luanda (Angola) geland, tot straks..." Hij zal dus later dan voorzien in Kinshasa landen.

Uiteindelijk komt hij heel laat bij de Kapucijnen aan. Jules, de sentinel en ik zitten hem voor de poort op te wachten. Na een laat avondmaal, Yves, en een pint, wij twee, gaan we slapen. Morgen wordt het voor de verandering weer een tamelijk drukke dag.

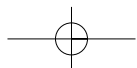
Hydrolische olie en zo?

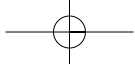
De operatietafel die eind 2009 nog bij Socfin stond, is in 2010 in Katako-Kombe aangekomen. Het is een tafel met een hydrolische pomp om de tafel naar omhoog of omlaag te kunnen doen. Echter... de hydrolische olie werd niet aangekocht en dus ook niet geleverd. Daardoor is de tafel onbruikbaar!

Welke materialen ook je als organisatie aankoopt voor bijvoorbeeld een ziekenhuis in een omgeving waar werkelijk niets (NIETS!!!) te koop is, koop dan niet alleen ALLES maar let er ook op dat ook alles ter plaatse raakt en dat de handleidingen en technische fiches meegeleverd worden want die zijn echt belangrijk en uiterst nodig/onmisbaar! Zo moet bijvoorbeeld een operatietafel mét hydrolische olie aangekocht/geleverd worden, een airco mét koperen buizen en freon voor het koelsysteem, bij alle toestellen en apparaten MOET een gebruiksaanwijzing én een volledige technische fiche meegeleverd worden, enzovoort... Gebeurt dat niet, zoals bijvoorbeeld voor gezondheidsszone van Katako-Kombe gebeurd is, dan schieten zowel de aankoper als de verkoper tekort. De aankoper koopt ofwel zonder kennis van zaken of hij is onoplettend, de verkoper is wat mij betreft noch min noch meer een bedrieger

omdat hij wéét waarvoor de waar die hij verkoopt zal moeten dienen. Trouwens, de aankoper moet alles ook testen eer hij aankoopt of verstuurt.

In en rond Kinshasa zijn een aantal marktplaatsen, grote en kleine. Met wat overdrijving kan je echter stellen dat bijna heel Kinshasa een hele grote markt is want op ongeveer elke hoek van elke straat wordt wel een of ander 'du n'importe quoi' te koop aangeboden. Sommige stadgedeelten hebben hun specialisatie. Amsa ligt in een coté van Gombé. In de straat van Amsa zijn vooral winkels en bazars waar installatiematerialen te koop zijn: elektrisch materiaal, loodgieterij, ... In de wijk rond het kruispunt Victoire (Matonge?) zijn winkels en barakken waar allerhande elektronisch materiaal te vinden is: radio's, PA-installaties, elektronische onderdelen, ... Ergens in Lemba is er een wijk waar allerhande papeterie en bureautica te koop is: papier, copieermachines, nietjesmachines, toebehoren... Veel van die barakjes of shopjes zijn niet echt de ordentlichste plaatsen op aarde, andere vallen op dat gebied wel mee. Het personeel, veelal vrouwen, weten alles staan of ze weten wie in de buurt iets te koop heeft dat niet in hun boetiekje aangeboden wordt. Kennis van zaken hebben ze niet. Bij vragen waar kennis van zaken nodig is, roepen ze er een vent bij die, soms, wel meer weet dan zichzelf. Velen van bij ons zouden het niet eens overwegen om in zo'n wijk te passeren, laat staan ergens binnen te gaan. Persoonlijk vind ik die chaos of onordentlichheid geen drempel maar het is toch extreem nuttig dat King een Benjamin meegegaan zijn. Ik ben blank, zijn zijn zwart en verstaan de taal maar onder ons drieën kunnen we overleggen en dat is heel belangrijk hier: een blanke zoals ik is niet gewoon om over de prijs te discussiëren en betaalt dus bijna zeker teveel.

Zowat overal zie je mensen die gekoeld water in plasticzakjes verkopen of 'sucré' (Fanta, Coca, andere gekleurde en gesuikerde dranken), er wordt met brood geleurd, met auto-onderdelen, tweede-, derdehands (vierdehands?), enzovoort... Alles wat kan verkocht worden, wordt verkocht, zelfs de grootste brol waarvan je amper kan zien wat het is. Eigenlijk is dit Afrikaanse grootstedelijke misère.

Noot.

Benjamin is magistraat (rechter). Ik verteld hem over ons foto-avontuur van vorig jaar (zie 21-22 oktober p. 116). Zijn conclusie als ik mijn verhaal verteld had: "Er is geen enkele wet die het fotograferen in Kinshasa verbiedt. Moest ik erbij geweest zijn én ik zou me bekend gemaakt hebben toen die agenten moeilijk deden... Ze zouden vliegensvlug weggelopen zijn." Jammer dat hij er niet bij was.

